

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobkyně **Z.P.**, bytem, zast. JUDr. Jiřím Svozilem, advokátem se sídlem Tř. Tomáše Bati 180, 760 01 Zlín, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20.1.2012, č. j.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně JUDr. Jiřímu Svozilovi, advokátovi se sídlem Tř. Tomáše Bati 180, 760 01 Zlín, náleží odměna za zastupování ve výši 4.658,-Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně, ve lhůtě do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20.1.2012, č. j. žalovaná změnila rozhodnutí ČSSZ č.j. ze dne 19.10.2011 tak, že se účastníci řízení přiznává od 27.8.2011 starobní důchod podle ust. § 31 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů ve výši 7.027,-Kč měsíčně. Rozhodnutím ze dne 19.10.2011 ČSSZ přiznala účastníci řízení od 27.8.2011 starobní důchod ve výši 7.017,-Kč měsíčně. V námitkách proti tomuto rozhodnutí účastnice řízení uvedla, že doba od 14.9.1984 do 2.9.1985 je vedena jako doba péče o dítě, ač správně měla být vedena jako doba zaměstnání, v době od 22.11.1992 do 3.1.1993 a od 2.11.1994 do 8.9.1996 byla vedena v evidenci úřadu práce s přiznaným hmotným zabezpečením, tudíž nešlo o dobu péče o dítě a rovněž je chybně uvedeno období od 1.9.1999 do 1.10.2000, kdy byla vedena v evidenci úřadu práce s přiznaným hmotným zabezpečením. Poté, co po žalobkyni žalovaná vyžadovala doklad o tvrzených zaměstnáních od 14.9.1984 do 2.9.1985, tato sdělila, že byla na mateřské dovolené, ale v zaměstnaneckém poměru. Doložila potvrzení úřadu práce ze dne 8.4.2010 s přehledem o

dobách, kdy byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a fotokopii zápočtového listu ze společnosti W. S., s.r.o. Šlo o dodatečné doložení doby pojištění v období od 14.7.2008 do 24.8.2008, které stvrdila OSSZ Zlín evidenčním listem důchodového pojištění za rok 2008. Po provedeném šetření bylo zjištěno, že v osobním listě ze dne 11.10.2011 není zohledněno toto zaměstnání, byl proto proveden přepočet starobního důchodu a vystaven nový osobní list důchodového pojištění dne 18.1.2012. Období od 14.9.1984 do 2.9.1985 nelze hodnotit jako dobu zaměstnání, neboť není doloženo trvání zaměstnaneckého poměru. Do 13.9.1984 byla zaměstnána na Městském národním výboru Olomouc a od 3.9.1985 do 30.6.1988 v Oděvní tvorbě Olomouc. Mezi těmito dobami nejsou k dispozici žádné podklady osvědčující průběh či trvání pracovního poměru a ani účastnice řízení žádné doklady nepředložila a sdělila, že byla na mateřské dovolené a její pracovní poměr trval. Pokud se týká období od 25.11.1992 do 3.1.1993 je nově v osobním listu důchodového pojištění doba uvedena jako vedení v evidenci úřadu práce, nikoliv jako doba péče o dítě a pokud se týká namítané nesprávné evidence úřadu práce, žalovaná musela přihlédnout k ust. § 5 odst. 1 písm. n) týkající se možného zápočtu rozsahu doby evidence na úřadu práce před dosažením věku 55-ti let.

V žalobě žalobkyně namítala, že v osobním listě důchodového pojištění jsou nepravdivé údaje, nesouhlasí a nepřeje si, aby byly uváděny doby péče o dítě od 14.9.1984 do 2.9.1985, od 22.11.1992 do 24.11.1992 a od 4.1.1993 do 10.1.1993, neboť toto nesouhlasí, a i když to údajně nemá význam pro výměru, žádá opravu s tím, že k prvé námitce měl být důchod vyšší. Rovněž nesouhlasí údaje ohledně všech evidencí u úřadu práce. Doplnila, že doba od 25.11.1992 do 3.1.1993 nebyla nezaměstnanost, ale uchazeč s podporou a rovněž tak doba od 2.11.1994 do 31.12.1995 a od 1.1.1988 do 30.6.1998 a od 9.2.2000 do 1.10.2000. Podporu jako uchazečka o zaměstnání pobírala od 1.9.1999. Všechny tyto skutečnosti nebyly uvedeny v novém osobním listě důchodového zabezpečení, ač žádala v tomto směru opravu osobního listu důchodového pojištění ze dne 11.10.2011.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že veškeré prokázané doby pojištění, tj. doba zaměstnání, péče o dítě či vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání jsou započtené v souladu s právními předpisy tak, jak byly prokázané, žalobkyně neprokázala, že by v době, která jí je zhodnocena jako doba péče o dítě trval pracovní poměr a pokud prokáže nezhodnocenou dobu pojištění, žalovaná nově rozhodne o výši jejího důchodového nároku.

Ze správního spisu soud zjistil a to z evidenčních listů důchodového pojištění, že do 13.9.1984 byla zaměstnána žalobkyně u Městského národního výboru v Olomouci, od 3.9.1985 pak v Oděvní tvorbě Olomouc. K době od 14.9.1984 do 2.9.1985 není žádný důkaz o tom, že by byla žalobkyně zaměstnána a tudíž žalovaná postupovala správně, když tuto dobu zaevidovala jako dobu péče o dítě, na kterou měla v té době nárok, neboť dne 3.2.1983 se narodil nezletilý M. Rovněž tak nedoložená doba zaměstnání od 22.11.1992 do 24.11.1992 byla zhodnocena jako doba péče o dítě, neboť na takovýto zápočet měla žalobkyně nárok, protože se jí dne 21.11.1989 narodil nezletilý J. Stejně tak postupovala žalovaná při zohlednění doby od 4.1.1993 do 10.1.1993, kterou zhodnotila jako dobu péče o dítě vzhledem k narození nezletilého J. Nebýt tohoto postupu žalované, neměla by žalobkyně v uvedených obdobích vykázanou dobu pojištění v rozsahu 364 dnů, což by mohlo významně ovlivnit výši důchodu žalobkyně v její neprospěch. Žalobkyně sice nesouhlasí s tímto způsobem zohlednění doby pojištění, na druhé straně ovšem nedoložila žádný důkaz o zaměstnání a tudíž neprokázala jinou dobu pojištění v těchto obdobích.

Pokud se týká vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, o čemž je doloženo potvrzení ze dne 8.4.2010, k tomu soud uvádí, že při hodnocení dob vedení v evidenci uchazečů

o zaměstnání opravdu není doba od 1.1.1996 do 8.9.1996 a od 1.9.1999 do 8.2.2000 uvedena, neboť doba evidence na úřadu práce bez hmotného zabezpečení se započítává před dovršením věku 55-ti let nejvýše v rozsahu 1 roku před vznikem nároku na důchod. Mimo uvedenou dobu 1 roku žalovaná podle potvrzení ze dne 8.4.2010 zhodnotila veškerou dobu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, kdy byla žalobkyni poskytována podpora v nezaměstnanosti. Obsah evidenčního listu důchodového pojištění ze dne 18.1.2012 vychází zcela z potvrzení o dobách vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání úřadu práce ve Zlíně ze dne 8.4.2010 s omezením pokud se týká dob evidence u úřadu práce bez poskytování podpory v nezaměstnanosti, která může být vykázána v období před dovršením 55-ti let v rozsahu pouze 1 roku před vznikem nároku na důchod.

Jinak soud podotýká, že zápočet doby péče o dítě je pro tu či onu matku rozhodně výhodnější, než doba evidence u úřadu práce, pokud není prokázána jako doba zaměstnání, neboť doba nezaměstnanosti je hodnocena co do rozsahu pouze do 80% této doby, doba péče o dítě je započtena v plném rozsahu, tj. jde o 100% hodnocení uvedené doby.

Soud neshledal v postupu žalované v řízení o žádosti žalobkyně stran zápočtu dob pojištění v osobním listu důchodového pojištění ze dne 18.1.2012 pochybení, posuzuje proto námitky žalobkyně jako nedůvodné a žalobu žalobkyně ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 2 s.ř.s., neboť žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Ustanovenému zástupci žalobkyně advokátovi JUDr. Jiřímu Svozilovi, náleží odměna za zastupování dle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění od 1.1.2013 a to za 1 úkon právní služby podle § 9 odst. 2 ve výši 1.000,-Kč a advokát požaduje odměnu za převzetí a přípravu zastupování a jednání u soudu, tj. za 2 úkony, tedy 2.000,-Kč, dále náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 3, 2x 300,-Kč, celkem 600,-Kč a cestovní výdaje a promeškaný čas ze sídla advokátní kanceláře k procesnímu soudu a zpět, Zlín – Brno – Zlín za 200 km, při doporučeném palivu BA 95 v ceně 36,10,-Kč za jeden litr dle vyhlášky č. 472/2012 Sb., sazbu základní náhrady 3,60,-Kč za 1 km, průměrnou spotřebu na 100 km doložil technickým průkazem a cestovní výdaje tedy činí 1.235,-Kč, poplatek za parkování 23,-Kč, náhrady za promeškaný čas 8 půlhodin po 100,-Kč, celkem 800,-Kč. Odměna za zastupování žalobkyně činí celkem 4.658,-Kč, zástupce není plátcem DPH. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. října 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně